

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΟΗΣΙΑ...

Παρέδωσαν τη χώρα στο τέταρτο Ράϊχ!

✓ **Οι νέοι εξωθούνται στην ξενητεία. Στην πραγματικότητα, μεταναστεύει το Αύριο. Μεταναστεύει η Ελλάδα**

Δεν είναι απλώς παλιομοδίτικο, παλαιοκομματικής κοπής και βαρετό, αυτό που γίνεται με τις κομματικές κορονομαχίες στα τηλεοπτικά παράθυρα.

Του βουλευτού
Άγγελου Κολακοτράνη

Είναι εξοργιστικό. Την ώρα που η χώρα βυθίζεται σε μια από τις πιο δραματικές καταστροφές της Ιστορίας της, ορισμένοι αναζητούν «άλλοθι» για όσα διέπραξαν εναντίον του ελληνικού λαού.

Για να τελειώνουμε, οι δυο «μονομάχοι» της εξουσίας τα τελευταία -μετά την μεταπολίτευση- χρόνια, - φταίνε και οι δύο. Ο καβγάς τώρα γίνεται αν έφταιξαν σε ποσοστά 40-50 ή 45-55. Για το λόγο αυτό, ότι δηλαδή δεν έχουν καν αντιληφθεί ότι οι κορονομαχίες του είδους δεν ενδιαφέρουν πλέον τον ελληνικό λαό, αντιλαμβάνεται ο καθένας ότι οι άνθρωποι βρίσκονται εκτός τόπου και χρόνου. Και, στην συγκεκριμένη περίπτωση, μάλιστα, σε λάθος τόπο, τη λάθος στιγμή.

Απειλείται με αφανισμό

Ακριβώς διότι στον παρόντα χρόνο, η Ελλάδα απειλείται σε όλα τα επίπεδα. Κινδυνεύει αυτή η ίδια η εθνική της κυριαρχία. Μάλιστα, όλα αυτά που παρακολουθούμε επαναλαμβανόμενα καθημερινά σε σχέση με τα οικονομικά στοιχεία, αγνοούν τη ζώσα πραγματικότητα, καθώς αναλυτές, ειδικευμένοι πολυλογάδες και ειδικοί φαφλατάδες, μας έχουν πρηξήσει το σκυτά, με τα κουρέμματα, τα δάνεια, τις μετοχές και όλα τα παρόμοια. Και δεν βρίσκεται κανείς, πλην του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγματικού, να τους πει ότι αυτοί που ασχολούνται με τα μερεμέτια στο καράβι, ώστε να μην μπάξει νερά, ξεχάσαν ότι στο καράβι αυτό υπάρχουν άνθρωποι που δεν αντέχουν άλλο τους κυβερνητικούς ερασιτεχνισμούς. Τους λέμε φωνάζτε και κάποιον που να ξέρει, συγκροτήστε μια κυβέρνηση που να είναι εθνική Ελλάδος, ώστε να αντιμετωπίσει την κρίση, αλλά αυτοί βρίσκονται αλλού.

Μέσα στη γενική σύγχυση τους διέφυγε και κάτι εξαιρετικά σημαντικό. Από το καράβι φεύγουν οι νέοι, πάνε να βρουν θερμότερες και πλέον γαλήνιες θάλασσες. Οι Έλληνες έχουν γνωρίσει και στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν την μετανάστευση. Αλλά, «αντίθετα με τη δεκαετία του '60 που εγκατέλειψαν τη χώρα χιλιάδες άτομα για να απασχοληθούν σε θέσεις χαμηλών προσόντων, αυτή τη φορά όσοι φεύγουν είναι διπλωματούχοι και μάλιστα υψηλής κατάρτισης αναφέρει η Monde.

Όχι μόνο το παρόν

Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα χάνει όχι μόνο το παρόν, αλλά και το μέλλον της. Ο ανόθος του ανθρώπινου δυναμικού, στον οποίο θα μπο-

Μέσα στη γενική σύγχυση τους διέφυγε και κάτι εξαιρετικά σημαντικό. Από το καράβι φεύγουν οι νέοι, πάνε να βρουν θερμότερες και πλέον γαλήνιες θάλασσες. Οι Έλληνες έχουν γνωρίσει και στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν την μετανάστευση

ρούσε να επενδύσει το μέλλον της αυτή η χώρα, χάνεται ασυλλόγιστα, χωρίς κανέναν να δείχνει ότι έχει αντιληφθεί το μέγεθος της απώλειας, που δεν μπορεί να συγκριθεί με κα-

νένα άλλο μέγεθος.

Για όσους καταλαβαίνουν και φαίνεται ότι στη χώρα αυτή καταλαβαίνουν όλο και λιγότεροι, καθώς έχουν εθιστεί στην τηλεοπτική προπαγάνδα, που το μόνο που της φταίει, φαίνεται να είναι αν ο βουλευτής πάει με το μετρό ή με αυτοκίνητο στη Βουλή, πόσα τηλέφωνα έχει και τι τρώει το μεσημέρι, με ποιούς, γιατί και άλλα τέτοια εξαιρετικά ανόητα.

Έτσι διαφεύγει και από αυτούς ακόμη του εμπειροπικτού δημοσιογράφου, ότι η Ελλάδα χάνει και χάνεται από την αφαιμάξη που υφίσταται, με τη μετανάστευση των νέων. Στην πραγματικότητα, μεταναστεύει το Αύριο. Μεταναστεύει η Ελλάδα.

Μια άστοργη πατρίδα

Άλλο δράμα βέβαια συναφές, αυτό που -δυστυχώς επιφυλάξαμε στα παιδιά μας. Μια άστοργη Πατρίδα, που τους κλείνει την πόρτα

Όλα αυτά που παρακολουθούμε επαναλαμβανόμενα καθημερινά σε σχέση με τα οικονομικά στοιχεία, αγνοούν τη ζώσα πραγματικότητα, καθώς αναλυτές, ειδικευμένοι πολυλογάδες και ειδικοί φαφλατάδες, μας έχουν πρηξήσει το σκυτά, με τα κουρέμματα, τα δάνεια, τις μετοχές και όλα τα παρόμοια

και τα διώχνει από το σπίτι. «Ήτον ανήλιαση, άτυχη, η ημέρα που γεννήθηκες, άλλοι επήραν τον ανθό και συ τη ρίζα πήρες. Ήντας σε έπλασε ο Θεός, δεν είχε άλλες μοίρες», καθώς «τραγουδά» ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης.

Έτσι χωρίζεται μανά από παιδί, αδελφός από αδελφό, σε μια Ελλάδα που ξεροσταλάζει τα μεσάνυχτα για να ακούσει τον ευφραδέστατο υπουργό, να του εξηγήει με απίστευτα κούφιο βερμπλισμό, ότι η Πατρίδα παλεύει για να μας σώσει. Τουλάχιστον ας σιωπήσουν, μπροστά στο δράμα και, αφού δεν μπορούν, ας αφήσουν σε ικανότερα χέρια το τιμόνι του καραβιού. Πριν βυθιστούμε όλοι στο πέλαγος της ανικανότητας των κυβερνήτων, ως θύματα του απερίγραπτου Μεσοαναπισμού τους, της ακαταμάχητης επιπολαιότητας και της ανίτητης πολιτικής ανοησίας, που τους έχει καταστήσει υπηρέτες προθύμων αφεντάδων, καθώς παρέδωσαν τη χώρα αμαχητί σε ξένα συμφέροντα.